

467.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 roku

**o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju,
podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku.**

Art. 1. Likwidacja majątków, praw i interesów, przysługująca Państwu Polskiemu na mocy traktatu pokoju między mocarstwami sprzymierzonymi i skojarzonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku, ma być wykonana na zasadzie następujących ogólnych przepisów.

Art. 2. Kwalifikowanie do likwidacji majątków, praw i interesów jako też decyzja o sposobach przeprowadzenia takowej należy do kompetencji Komitetu Likwidacyjnego.

Likwidacja odbywa się:

- a) przez zbycie majątku, prawa lub interesu przez właściciela;
- b) przez zatrzymanie ich na rzecz Państwa;
- c) przez sprzedaż przymusową.

Art. 3. Przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym tworzą się komitety likwidacyjne, w skład których wchodzi: prezes lub jego zastępca w charakterze przewodniczącego oraz 3 członków, w tem jeden delegowany przez Ministra, do kompetencji którego należy likwidowany majątek, prawo lub interes, jeden — przez Ministra Spraw Zagranicznych i jeden — przez Prezesa Prokuratorji Generalnej.

Siedzibę, liczbę i terytorjalny zakres działania poszczególnych komitetów likwidacyjnych ustala Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 4. Dla majątków, praw i interesów w dziedzinach niepoddanych zarządowi ogólnych władz centralnych, na obszarze b. dzielnicy pruskiej właściwe jest Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 5. Postanowienia komitetu likwidacyjnego zapadają większością głosów; w razie ich podziału decyduje głos przewodniczącego.

Art. 6. Do rozpatrywania spraw komitet przystępuje na wniosek przewodniczącego lub Ministra, do którego kompetencji ze względu na swój rodzaj należy majątek, prawo lub interes.

Art. 7. W razie zakwalifikowania majątku, prawa lub interesu do zlikwidowania przez zbycie ich przez właściciela, komitet likwidacyjny zawiadamia go o terminie, w którym tenże obowiązany jest sam zbyć swój majątek, prawo lub interes innej osobie w drodze dobrowolnej umowy, oraz o warunkach, jakim winien odpowiadać nabywca.

Art. 8. Pomieniony w art. 7 termin nie może być krótszy od jednego miesiąca i nie powinien przekraczać sześciu miesięcy, licząc od daty doręczenia właścicielowi majątku, prawa lub interesu odpisu postanowienia komitetu likwidacyjnego. Przepisy wykonawcze określą tryb doręczenia zaawizowań i odpisów postanowień komitetu likwidacyjnego.

Art. 9. Zbycie majątku, prawa lub interesu nabywcy, który nie odpowiada warunkom, wskazanym przez komitet likwidacyjny (art. 7), jest nieważne.

Art. 10. Majątek prawo lub interes, nie zbyte przez właściciela we wskazanym w art. 7 i 8 trybie i terminie, przechodzi na rzecz Państwa według szacunku, który ustala komitet likwidacyjny.

Art. 11. W razie postanowienia o zatrzymaniu majątku, prawa lub interesu na rzecz Państwa, komitet likwidacyjny wzywa właściciela, aby przed upływem określonego w przepisach wykonawczych terminu złożył komitetowi swoją ocenę zatrzymanego przedmiotu, popartą odpowiednimi dowodami.

Art. 12. Po otrzymaniu od właściciela majątku, prawa lub interesu jego oceny lub po upływie określonego terminu (art. 11) komitet likwidacyjny szacuje majątek, prawo lub interes, właścicielowi zaś, biorącemu udział w tem postępowaniu, przysługuje prawo przedstawienia komitetowi swoich uwag w przedmiocie oceny.

Art. 13. Majątki, prawa i interesy zakwalifikowane do likwidacji, lecz nie zatrzymane na rzecz Państwa, ani nie zlikwidowane przez właściciela w drodze dobrowolnej, ulegną przymusowej sprzedaży w zastosowaniu postępowania, które określą przepisy dodatkowe.

Art. 14. Postanowienia komitetu likwidacyjnego nie ulegają zaskarżeniu i podlegają wykonaniu narówni z prawomocnymi wyrokami sądów.

Art. 15. Koszty likwidacji we wszystkich wypadkach obciążają likwidowany majątek, prawo lub interes.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Prezesowi Głównego Urzędu likwidacyjnego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

w z. *J. Karśnicki*

468.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 roku

o tymczasowych środkach dla sfinansowania reformy rolnej.

Art. 1. Celem przeprowadzenia ustawy o wykonaniu reformy rolnej z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 70 poz. 462) przeznaczają się do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego pół miljarda marek w gotówce.

Art. 2. Na pokrycie należnej właścicielowi wykupywanego majątku ceny wykupna ziemi, budynków, postawionych przed 1 sierpnia 1914 r., i meljoracji, wykonanych przed 1 sierpnia 1914 r., wyda Główny Urząd Ziemski tymczasowe pokwitowanie, opiewające na należną sumę. Od sumy tej otrzymywać będzie właściciel $4\frac{0}{10}$.